

ORIGINALAS NEBUS SIUNČIAMAS

Lietuvos Respublikos Seimo
Pirmininkui gerb. Juozui Olekui

2026 04 22 Nr. 2026-04/02

DĖL LGGRTC VADOVO PASIRINKIMO NAUJAI KADENCIJAI

Gerbiamas LR Seimo pirmininke Juozai Olekai, kreipiuosi į Jus kaip į nukentėjusiojo nuo sovietinės okupacijos statusą turintį Lietuvos pilietį, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrijos (LPKTB) narį dėl Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (LGGRTC) vadovo pasirinkimo naujai penkerių metų kadencijai. Jau žinoma, kad LGGRTC Taryba pasiūlė Vilniaus m. savivaldybės Kultūros paveldo apsaugos skyriaus vedėją – vadybininkę Donatą Kabelkę. Stebėjau jos viešą prisistatymą LGGRTC Taryboje. LGGRTC – specifinė įstaiga, kurioje jos VADOVUI, daugybėje atvejų reikalingas būtent istorinis vertinimas priimant vienokius ar kitokius sprendimus, o ne administraciniai, vadybiniai gebėjimai. Galimai LGGRTC administracinis aparatas silpnas, esamiems pavaduotojams, patarėjams trūksta vadybinių gebėjimų.

Tačiau prisiminkime, kad buvę valdantieji – dešinieji- inicijavo naujo CENTRO įstatymo priėmimą (NAUJA **REDAKCIJA** nuo 2024 10 01. (TAR, 2024, Nr. 2024-13621)), kurio dėka buvo sudaryta kompetentinga LGGRTC Taryba, numatysianti teisingas veiklos gaires ir padėsianti LGGRTC centro vadovui priimti teisingus sprendimus, sprendžiant iškilius ginčytinus klausimus.

Kas, jeigu ne dabartinis LGGRTC vadovas Arūnas Bubnys, sugebėjo atlaikyti valdančiųjų, mūsų bendrapiliečių ir tam tikrų užsienio piliečių spaudimą, kad naujuoju įstatymu būtų pakeistas šio CENTRO pavadinimas. Tai buvo daromas nusikalstamas veiksmas naikinant istorinę atmintį. Visa Lietuva ir visas suinteresuotas pasaulis žino, kas yra Lietuvoje GENOCIDO CENTRAS (labai populiarus šios įstaigos trumpinys) ir kokia veikla užsiima. Be to, galima paminėti eilę darbų, kurie buvo įgyvendinti LGGRTC, vadovaujant dabartiniam vadovui A. Bubniui:

- Įsteigtas Paieškos ir identifikacijos skyrius, kuris sistemingai vykdo žuvusių Lietuvos partizanų paiešką ir identifikavimą. Surasta daug sovietų saugumo slapta užkastų Lietuvos partizanų, tarp jų ir vadų, pvz., plk.ltn. Juozas Vitkus-Kazimieraitis;

- Intensyviai plėstas tarptautinis bendradarbiavimas su užsienio šalių atminties organizacijomis, pasirašyta keletas bendradarbiavimo sutarčių (Lenkijos Tautinės atminties institutu, Antrojo pasaulinio karo muziejumi Gdanske, Sibiro atminties muziejumi Baltstogėje, Estijos nacionalinės atminties institutu ir kt.);

- Plėstas bendradarbiavimas su Lietuvos atminties institucijomis ir visuomeninėmis organizacijomis (su Karo muziejumi Kaune, su Trakų nacionaliniu istorijos muziejumi, Kultūros paveldo departamentu, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrija ir kt.)

- Pastatyti paminklai-memorialai lietuvių politiniams kaliniams ir tremtiniams Spaske bei Balchaše (Kazachstanas);

- Kasmet Centras išleidžia keliolika mokslinių ir populiarių knygų XX amžiaus istorijos tema, organizuoja tarptautines ir nacionalines konferencijas bei minėjimus;

- Okupacijų ir laisvės kovų muziejus sukuria naujas nuolatinės ir virtualias parodas apie žymius Lietuvos rezistencijos veikėjus ir įvykius (pvz., J. Lukšą-Skirmantą, gen. Povilą Plechavičių, Dainavos apygardos partizanų vadą L. Baliukevičių-Dzūką, mons. Alfonsą Svarinską);

- Sėkmingai suvaldyti iškilę vidiniai LGGRTC nesutarimai.

Dar daugybė kitų veiklų. Ar dabar taip būtina viską suardyti? Būtų protinga palikti dabartinį vadovą užtikrinant numatytą darbų tęstinumą, o leisti pasireikšti LGGRTC Tarybai naujojo įstatymo šviesoje.

Pagarbiai,

Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrijos pirmininkas

Pranas Ulozas